

[Lindinger.]

lemmer, også i dens omdannede form, og det gælder hver enkelt af dem, så er det efter min mening ikke det, man skal have i dag. Man kan ikke køre dette land i de næste 4 år med en mindretalsregering. Hvem vil fodre en mindretalsregering med gode ideer? Man kunne jo risikere, at de gik 50 pct. frem ved næste valg, og så havde vi kun 1 parti i landet, og det går heller ikke. Min egen personlige opfattelse er den, at jeg både vil være en støtte for regeringspartiet, men også en lille smule af en bremse. Jeg håber, at det kan blive muligt. Som regel er der jo sørget for, at træerne ikke vokser ind i himlen.

Nu står vi over for nogle meget, meget vanskelige problemer. Overenskomstsituationen skal man se at få løst, og jeg kan ikke rigtig lide, at de partier, der har været med i forliget, hvortil mit eget parti hører, ikke også får et medansvar. Jeg ved godt, at der er delte opfattelser, men det er jo ikke noget ukendt, at min partiboss og jeg har forskellige opfattelser om nogle ting. Men i hvert fald mener jeg, at det er uhyre vigtigt, at denne overenskomstsituation bliver løst, men vi kan ikke styre denne skude, der hedder Danmark, sådan ind imellem skærene, uden at vi får en god og fast regering, og jeg håber, at det må kunne lykkes at skaffe den inden så længe.

I den annonce, hvori jeg henvender mig, og i det hele taget i mine henvendelser til arbejdere og arbejdsgivere i dette land, har jeg opfordret parterne til at samarbejde om at løse lavtlønsproblemet. Det er efter min mening de svageste skuldre, der skal styrkes til at bære de tungere byrder, som skal bæres. Samtidig har jeg opfordret til, at man styrker erhvervenes konkurrenceevne, og hermed mener jeg i allerhøjeste grad en erhvervsvenlig politik, således at vi på denne måde kan skaffe flere arbejdspladser.

Det må ikke være sådan, at arbejderne selv afskaffer deres arbejdspladser. Det må ikke være sådan, at ord som profitjæger og afskrivninger er uartige ord. Den arbejder, der ikke får lært, at hvis ikke pengene bliver lagt til side hen ad vejen, så de er der den dag, en ny maskine skal anskaffes – måske er den lidt dyrere på det tidspunkt, måske er den også lidt finere – at de penge skal være der, kan ikke regne med at kunne stå ved den; det er bare nævnt som et eksempel.

En anden ting, som er uhyre vigtig, er, at vi

styrer omkostningerne, passer vældigt på, hvor de kører hen. Gør man det og benytter de rigtige rådgivere, hvoraf jeg råder over nogle, så vil man kunne bane vejen for en ny form eller en bedre form for ØD, end der tidligere har været talt om herinde, en form som landet og dets borgere kan være tjent med.

Jeg vil gerne til sidst sige en ting både utvetydigt og samtidig tvetydigt, fordi der er nemlig to meninger i den: arbejdsretten skal være en menneskeret og tage hjertet med.

Lars Emil Johansen (SF):

Folketingsvalget den 15. februar d. å. blev for Grønlands vedkommende på en måde en historisk begivenhed, idet der for første gang i Grønlands politiske historie optrådte to forskellige politiske grupperinger, som hver for sig repræsenterer et politisk målsætningsprogram, i hvert fald kan man gå så vidt som at konstatere, at Grønlands hidtil eneste politiske organisation, siumut, som jeg repræsenterer i dette ting, har fået et modstykke i atássut, men siumut er fortsat den politiske bevægelse, der har et vælgerflertal i Grønland bag sig.

Denne kendsgerning betyder, at vi fremtidig ikke blot kan nøjes med at anvende begrebet Grønlands stemme som en slags fællesnævner for en grønlandsk politisk opfattelse, når tinget behandler sager, der har noget med mit land at gøre. Grønland har nu to politiske stemmer, som tingets medlemmer må veje for og imod, når der skal træffes beslutninger vedrørende Grønland. På denne baggrund er det derfor nærliggende for mig som repræsentant for siumut at benytte denne lejlighed til at trække nogle hovedlinjer op.

Jeg vil gerne starte med nogle arbejdsmarkedspolitiske betragtninger. På det grønlandske arbejdsmarked tegner billedet sig særdeles mørkt. Det er derfor med beklagelse, jeg har konstateret, at ministeren for Grønland har trukket det af Grønlands landsråd godkendte forslag til lov for Grønland om besættelse og anmeldelse af ledige stillinger tilbage. Jeg vil derfor gerne opfordre ministeren for Grønland til endnu en gang at overveje at fremsætte dette efter en grønlandsk bedømmelse absolut nødvendige landsrådsinitiativ og således prøve at opnå det fornødne grundlag til at dispensere fra nogle EF-regler, som jeg forstår har lagt sig hindrende i vejen for en sådan ordning.

Der er stigende arbejdsløshed i Grønland. Fra 1975 til 1976 er den registrerede ledighed